

LTD AP-4

Kleur:	pelham blue
Lak:	polyester
Body:	elzen
Hals:	esdoorn
Toets:	ebben
Frets:	21, X-jumbo
Elementen:	EMG-P, EMG-LJ
Brug:	Babicz FCH-4
Regelaars:	volume, balans, toon
Elektronica:	passief, actieve elementen
Stemmechanieken:	Grover
Mensuur:	34 inch
Breedte bij topkam:	38 mm
Land van herkomst:	Indonesië
Linkshandig:	ja
Extra:	geleverd met gevormde koffer
Adviesprijs:	€ 1.129,-
espguitars.com * sound-service.eu	

ESP LTD AP-4 Pelham Blue

Uitmuntenend en modern

Het van oorsprong Japanse, maar nu in Californië gevestigde ESP kennen we voornamelijk van de instrumenten met extreme vormen, die we vaak in de hardere muzieksoorten terugzien. Dit keer kregen we echter een wat klassieker model binnen op de redactie. Moet de purist ver bij ESP wegblijven? Of is dit een goedbewaard geheim?

ESP is een begrip in de gitaarwereld. Het staat al jaren bekend als een merk dat enorm veel waar voor je geld levert en niet vies is van een experimentje. Met name aan de heavy kant van de muziekbusiness zie je vaak gitaren van ESP. Dat is al zo sinds de jaren tachtig, toen thrashmetal-pioniers als Metallica, Exodus en Dokken op het podium stonden met de soms extreem gevormde ESP-gitaren. Ook vandaag de dag zie je ze nog vaak bij bijvoorbeeld Korn en Mastodon, en zelfs fusion-bassist Bunny Brunel heeft een eigen model bij het vermaarde gitaarmerk. Voor de muzikant met de iets kleinere portemonnee heeft ESP al ruim twintig jaar het merk LTD onder zijn vleugels. Dezelfde gitaren, maar dan geproduceerd in Azië met

soms iets minder hoogwaardige - maar nog steeds uitstekende - onderdelen.

Onder dat laatste merk valt deze opvallend onopvallende AP-4. Deze serie bestaat al een paar jaar, maar de uitvoering in deze kleur is nieuw en iedere reden om een bas uit te proberen is een goeie. Op het eerste gezicht lijkt het een vrij traditioneel model. Er zitten geen rare punten aan, hij heeft maar één kleur, geen lampjes in de hals of iets waar vlammen uit komen en ook de elektronica ziet er behoorlijk traditioneel uit. Als je echter beter kijkt, zie je dat er wel degelijk wat bijzonderheden aan het ding zitten, al moet je bij sommige 'features' echt goed onder de motorkap kijken.

Het meest opvallende is de Babicz-brug - die zie je niet zo vaak. Het is een behoorlijk lijvig ding dat er ook van dichtbij behoorlijk complex uitziet. Het idee van dit soort zware en grote bruggen is dat de sustain - dus hoe stabiel en lang je snaar doorklinkt - er danig door verbetert ten opzichte van een traditionele Fender-achtige brug. Het is natuurlijk lastig te bewijzen of het werkt, maar bij deze bas is het in ieder geval wel zo dat je rustig koffie kan gaan zetten terwijl de G-snaar doorklinkt.

Onder de motorkap

Als je de bas omdraait, zie je een batterijklepje zitten. Dat is op het eerste gezicht vreemd, want de bas heeft geen actieve toonregeling; het is een vrij klassieke volume-balans-toon-

verdeling. Waarom dan toch die batterij? Dat zit zo: de EMG-elementen die de AP-4 aan boord heeft zijn actief. De voorversterking die je dus regelmatig in actieve bassen bij hun toonregeling ziet, zit al in de elementen. Dat moet zorgen voor een hoger uitgangssignaal.

Als je de AP-4 op schoot legt, voelt het alsof je deze bas al jaren hebt. Ik ben echt heel erg verrast door het comfort dat deze bas je meteen al biedt. Hij is in balans, de slanke body voelt heel prettig aan en de hals is een van de fijnste, soepelste halzen die ik in lange tijd bespeeld heb. De afwerking is werkelijk perfect te noemen. En hoewel ik niet zo'n ontzettende liefhebber ben van deze elementconfiguratie, vind ik de klank van deze bas heel

bruikbaar. Zeker als je je - voor zover aanwezige - virtuoze slaplijntjes voorbij laat komen, komt deze bas uitstekend uit de verf. Dit mede dankzij de modern klinkende EMG-elementen en de keiharde ebben toets. In de verte kun je in deze bas wel een beetje de klank van Victor Wooten herkennen, en je denkt bijna dat je net zo snel kan spelen als hij. Met je vingers spelend klinkt de bas ook heerlijk 'snappy', zeker als je wat harder aanslaat. Wat daarbij enorm helpt, is dat de AP-4 - voor mijn speelstijl - vrijwel perfect afgesteld uit de doos is gekomen. De klank van de elementen los is eigenlijk nog veel lekkerder. Het P-element gromt als een gek. Hoewel hij de traditionele droge sound van een Precision een beetje mist, mede

dankzij de enorme sustain, is het een heerlijke klank om onder een band neer te leggen. Het J-element in de brugpositie is een dwingende hifi-knor waarmee je te allen tijde met je solo dwars door alles en iedereen heen prikt.

Hebben?

De AP-4 is een bas die het 'bang for the buck'-imago van ESP hoog moet houden en doet dat op uitstekende wijze. De bas zit goed in elkaar met uitstekend gekozen en gecombineerde onderdelen, en heeft een sound waarin je met name in wat modernere klinkende bands prima mee uit de voeten kan. Er valt eigenlijk niets op deze bas aan te merken, behalve misschien dat je kan beargumenteren dat actieve elementen wat overdreven zijn. Want wat merk je daar nou helemaal van? Ik ben heel benieuwd hoe deze bas klinkt met passieve elementen met hetzelfde karakter, maar tot die tijd zul je het met deze moeten doen en dat is absoluut geen straf. De bas is overigens ook linkshandig en als vijfsnaar te verkrijgen. **50**

'Je kan rustig koffie gaan zetten terwijl de G-snaar doorklinkt'